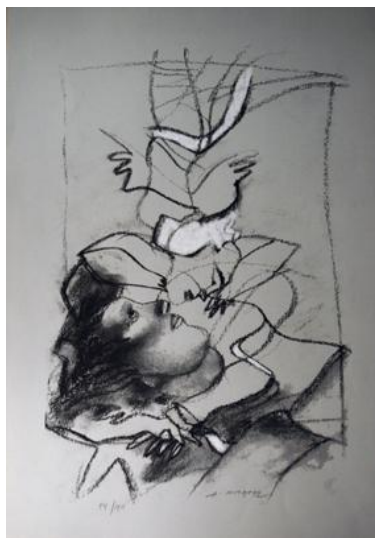

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ *Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ* ΤΟΥ Α. ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ ΕΞΥΠΕΡΥ

Ιούλιος 2010

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο «Μικρός Πρίγκιπας» του Αντουάν ντε Σαιντ Εξυπερύ γράφτηκε μέσα στην παραζάλη του Β΄ παγκόσμιου πολέμου. Ο ομώνυμος ήρωας-σύμβολο του βιβλίου φέρει τη φθαρτότητα ενός ανίσχυρου παιδικού σώματος, και παράλληλα τη φωτεινή ισχύ του να εισχωρεί στην ουσία των πραγμάτων, αδιαφορώντας για το βάρος των συνεπειών μιας τέτοιας επιλογής. Η θυσία του προκύπτει ως αναπότρεπτη κατάληξη, μόνο που ο θάνατος συνδέεται πλέον με τη λυτρωτική διάσταση της ένωσης με το αγαπημένο Άλλο, με τη απόλυτη παραδοχή της πίστης σ' αυτή την ένωση, που δεν είναι παρά η πίστη στη δυνατότητα του ανθρώπινου βλέμματος να αιχμαλωτίσει, έστω και φευγαλέα, μια ιδανική πραγματικότητα.

Με γνώμονα τη συγκινησιακή επίδραση που άσκησαν στην ψυχosύνθεση κάθε μέλους της ομάδας οι αλήθειες του κειμένου, η ομάδα περιηγήθηκε ελεύθερα-δίνοντας αξία και υπόσταση στην «παρόρμηση της στιγμής»-στις σελίδες του Μικρού Πρίγκιπα, αλλά και σε κείμενα, ακούσματα κι ερεθίσματα εντελώς διαφορετικά. Με την ελπίδα πως οι ενοποιητικοί δεσμοί στο πλαίσιο της δραματουργίας της παράστασης γεφυρώνουν το έργο του Γάλλου συγγραφέα με τους στίχους ισπανοεβραϊκών τραγουδιών της Θεσσαλονίκης, με τη δυναμική της πολυγλωσσίας (ενδεικτικής των διαπολιτισμικών συγκλίσεων της εποχής μας) και με την αλληλοδιείσδυση μουσικών παρεμβάσεων, δραματικών τεχνικών, υφολογικών νύξεων, γίνεται φανερό πως, μέσα από τις κάθε λογής εκλεκτικές συγγένειες που αναδύονται στο πλαίσιο της θεατρικής δραστηριότητας, η μορφική ετερογένεια καταλύεται, το σπάραγμα και η λογική της αποσπασματικότητας μεταλλάσσονται για χάρη του πολυφωνικού διαλόγου.

Θέλουμε-ίσως μας αρέσει να νομίζουμε πως θέλουμε- να καταλαβαίνουμε τους άλλους και να μας καταλαβαίνουν κι εκείνοι, πράγμα που συχνά αποδεικνύεται ανέφικτο. Ισχνή, ολιγόζωη και αδύναμη να βαδίζει στις λεωφόρους της συμβατικής πραγματικότητας, η ίδια αυτή μήτρα επιθυμίας εξακτινώνεται αεικίνητη και θαλερή στο φανταστικό στερέωμα της θεατρικής πράξης.

Σκηνοθεσία - Σύνθεση κειμένων - Μουσική επιμέλεια:
Σίμος Παπαδόπουλος

Συνεργασία στη Σκηνοθεσία:
Λίνα Μπασούκου, Σοφία Παπαδοπούλου

Σκηνικό περιβάλλον:
Τα μέλη της ομάδας

Επιμέλεια προγράμματος:
Λίνα Μπασούκου, Σίμος Παπαδόπουλος

Διανομή
(με αλφαβητική σειρά)

Κυριακή Βουλγαρίδου
Σέργιος Ισάκοβ
Φωτεινή Λαζαρίδου
Αγγελική Λίμα
Μαριάννα Μπάρτζου
Λίνα Μπασούκου
Κωνσταντίνος Μπόλιας
Σίμος Παπαδόπουλος
Σοφία Παπαδοπούλου
Ευανθία Χατζηραφαηλίδου

Ευχαριστούμε τους φοιτητές του Παιδαγωγικού Τμήματος για τη συμβολή τους κατά την προετοιμασία και τη διεξαγωγή της παράστασης.

Ευχαριστούμε επίσης θερμά τους «Ελαιοχρωματισμούς Κώστα Παπαδόπουλου» για την ευγενή παραχώρηση μεταλλικής σκάλας για τις ανάγκες της παράστασης.

Σημείωμα της ομάδας

Μικρέ μου πρίγκιπα, τώρα πια μεγάλωσες. Ήρθε η ώρα να αφήσεις τον πλανήτη σου. Ένα μεγάλο ταξίδι ξεκινά. Απόλαυσέ το όπως απόλαυσα και γω το δικό μου. Για συντροφιά θα έχεις τα μυστικά που θα σου ψιθυρίσω...

Για να καταλάβεις τη ζωή, κοίταξέ την σαν παραμύθι και ίσως φανείς τυχερός να την μοιραστείς μ' έναν πραγματικό φίλο.

Θα έχεις κερδίσει ένα μεγάλο δώρο, αν βρεις το θάρρος να αγαπάς και να ερωτεύεσαι τη ζωή και τους άλλους.

Άφησε τον εαυτό σου να εκφραστεί και να αγαπήσει. Μην επιτρέψεις στον εγωισμό να πνίξει ό,τι όμορφο υπάρχει μέσα σου.

Την ουσία δεν τη βλέπεις με τα μάτια, μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά.

Καμιά φορά όμως η αγάπη είναι κρυφή και δεν μπορείς να την καταλάβεις από τα λόγια ή από τις πράξεις. Μην απογοητεύεσαι. Ποτέ δεν είναι αργά για να δεις καθαρά.

Όσο περίεργο κι αν φαίνεται στους άλλους, αγνόησέ τους. Κάνε αυτό που θες. Εσύ ξέρεις την σημασία...

Τι κι αν είμαστε μακριά; Τα αστέρια θα 'ναι η υπόσχεση πως εγώ θα 'μαι για πάντα μαζί σου! Είμαστε πλέον ένα.

Φιλί στο μέτωπο για καληνύχτα...

Φιλία

Ο Ζίγκμουντ Φρόιντ είχε πει ότι συναισθηματικά υγιής είναι εκείνος που μπορεί να δημιουργήσει μια σωστή ερωτική σχέση και να συνυπάρξει αρμονικά με άλλους ανθρώπους στο επαγγελματικό του περιβάλλον. Ο διαπρεπής Αυστριακός ψυχίατρος Άλφρεντ Άντλερ συμπλήρωσε ότι η κατάκτηση της ψυχικής υγείας προϋποθέτει ένα ακόμα στοιχείο: την ανάπτυξη της κοινωνικότητας, της ικανότητας να κάνουμε βαθιές και αληθινές φιλίες. Πιο απαραίτητοι κι από τα πλούτη ή την εξουσία, όπως έλεγε ο Αριστοτέλης, οι φίλοι είναι πηγή ζωής αλλά και διέξοδος ή καταφύγιο σε μια δύσκολη στιγμή. Πρόσφατες έρευνες απέδειξαν ότι η φιλία θεραπεύει το στρες και την κατάθλιψη, ευνοεί την ανάπτυξη των νοητικών λειτουργιών και μειώνει τα εμφράγματα. Για τα παιδιά αποτελεί βασικό στάδιο της ανάπτυξής τους και για τους ηλικιωμένους πηγή νεότητας. Ο Γκαίτε συμβούλευε να μην εξαπατούμε τους φίλους μας ακόμα κι αν εκείνοι μας εξαπάτησαν πρώτοι, ενώ ο Βίκτορ Ουγκό υποστήριζε ότι η φιλία μοιάζει με τα παλιά κιτρινισμένα βιβλία που η πάροδος του χρόνου τούς προσδίδει μεγαλύτερη αξία.

Αγχολυτικοί

Σύμφωνα με τους ερευνητές, η ταχύτητα και ο τρόπος με τον οποίο περνάμε από το ένα στάδιο στο άλλο εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες που αφορούν κυρίως στο χαρακτήρα, στην ηλικία και στο φύλο. Στις πρώτες συναντήσεις ανάμεσα σε νεαρούς και ηλικιωμένους, οι τελευταίοι συνηθίζουν να αποκαλύπτουν πονεμένες πλευρές της ζωής τους, προκαλώντας δυσκολίες στην επικοινωνία με τους νεότερους. Πολλές μελέτες αποκάλυψαν ότι όποιος διαθέτει ένα δίκτυο στενών φίλων έχει μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής και επιβιώνει ευκολότερα σε περιπτώσεις καρκίνου ή καρδιακής προσβολής. Και όχι μόνο. Αντέχει καλύτερα στις θεραπείες, η διατροφή του είναι πιο ισορροπημένη, αντιδρά με λιγότερο άγχος στις δυσκολίες κι αντιμετωπίζει πιο πρόθυμα την κούραση. Ακόμα κι όταν πρέπει

να κόψει το αλκοόλ, το κάπνισμα ή να κάνει δίαιτα τα καταφέρνει πιο εύκολα, πόσο μάλλον αν προσπαθεί να επιτύχει αυτούς τους στόχους μαζί με κάποιο φίλο του.

Διαφορά κουλτούρας

Η φιλία προσλαμβάνει διαφορετικό χαρακτήρα ανάλογα με τον πολιτισμό και τις ιδιαίτερες συνθήκες που πηγάζουν μέσα απ' αυτόν στις διάφορες κοινωνίες. Σε κάποιες περιοχές βαθιές φιλίες δημιουργούνται μέσα στους κόλπους της ίδιας της οικογένειας κι αυτοί που εμείς αποκαλούμε φίλους συνήθως ανήκουν στο εξωοικογενειακό περιβάλλον. Οι διαφοροποιήσεις στην έννοια της φιλίας δε σταματούν εδώ. "Στις δυτικές κοινωνίες, με προεξέχουσα περίπτωση τις ΗΠΑ, φίλοι είναι αυτοί που μοιράζονται τα ίδια ενδιαφέροντα. Αντίθετα, σε πιο παραδοσιακές κοινωνίες φίλος είναι αυτός που θα σου σταθεί όταν όλα πάνε στραβά" υπογραμμίζει ο κ. Πιντέρης. Και επισημαίνει: "Η Ελλάδα κλίνει ακόμα προς τις παραδοσιακές κοινωνίες. Ωστόσο τα τελευταία πενήντα χρόνια έχουμε μετατραπεί σε μια κοινωνία παραγωγής και κατανάλωσης κατά τα δυτικά πρότυπα, γεγονός που επαναπροσδιόρισε σε κάποιο βαθμό την έννοια της φιλίας". Στις ΗΠΑ οι νεαροί Αφροαμερικανοί, εξαιτίας της ιστορίας τους, θεωρούν φίλους όσους ανήκουν στην εθνική τους ομάδα με το σχολείο και τα κοινά ενδιαφέροντα έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Σε κάθε περίπτωση οι φίλοι είναι μια προσωπική και ελεύθερη επιλογή, σε αντίθεση με τους συγγενείς και τους συναδέλφους. Έτσι, όπως λέει και το τραγούδι, "τους φίλους τους διαλέγουμε, γι' αυτό δεν τους παιδεύουμε"...

Γιάννης Παλιούρης

(Από το περιοδικό Focus)

Βγαίνοντας από το σχολειό μας:
Συναντήσαμε
Ένα μεγάλο σιδηρόδρομο
Γύρω τριγύρω από τη γη μας
Σ' ένα χρυσό βαγόνι
Και γύρω από τη γη μας
Συναντήσαμε
Τη θάλασσα να κάνει τον περίπατό της
Μαζί με τα κοχύλια της
Με τ' αρωματισμένα της νησιά
Με τα ωραία της ναυάγια
Και με τους καπνιστούς της σολομούς
Και συναντήσαμε
Πάνω απ' τη θάλασσα
Τ' αστέρια που μαζί με το φεγγάρι
Με ιστιοφόρο ταξιδεύανε
Για Ιαπωνία
Κι ακόμα συναντήσαμε τους τρεις σωματοφύλακες
Που με τα χέρια γύριζαν
Τημανιβέλα ενός μικρού υποβρύχιου
Κι εκείνο βυθιζότανε
Ψάχνοντας αχινούς
Κι όταν γυρίσαμε στη γη μας
Συναντήσαμε
Πάνω σ' εκείνη τη γραμμή του σιδηροδρόμου
Ένα σπίτι
Που γύρω από τη γη όλο γύριζε
Και γύρω από τη θάλασσα
Και προσπαθούσε να ξεφύγει απ' το χειμώνα
Που το κυνηγούσε
Αλλά εμείς πάνω στο σιδηρόδρομο
Αρχίσαμε να τρέχουμε να τρέχουμε
Πίσω από το χειμώνα
Όσπου στο τέλος τον πατήσαμε
Κι έτσι το σπίτι πια σταμάτησε να τρέχει
Κι η άνοιξη που ήταν σταθμάρχης

Βγήκε και μας χαιρέτησε
Μας ευχαρίστησε
Και τότε τα λουλούδια όλης της γης
Βαλθήκανε να σπρώχνουν
Από παντού το σιδηρόδρομο
Κι εκείνος πια δεν ήθελε να προχωρήσει
Από φόβο μήπως τα πατήσει
Κι έτσι κι εμείς
Γυρίσαμε πια πίσω με τα πόδια
Γύρω τριγύρω από τη γη
Γύρω τριγύρω από τη θάλασσα
Και γύρω από τον ήλιο
Το φεγγάρι και τ'αστέρια
Με τα πόδια
Και με τα πόδια και με τ'άλογα και μ'αυτοκίνητα
Και τέλος με ιστιοφόρα.

Ζακ Πρεβέρ, «Βγαίνοντας από το σχολειό μας»